

азъ ще ти заемж дванадесеть, до дѣ видимъ какъвъ край ще зематъ стараніята ни.

Като гы зема тѣзи пары момичето, завтече ся бързишкомъ у дома си, и гы даде на майкж си, като ѝ разказваше това що и ся случи съ непознатѣйтъ чловѣкъ. Отъ описаніето на чертытъ на лицето му, роднинытъ ѝ тутакъ си разбрахж че е былъ императорътъ, отъ което и наскърбено момичето, защото му говорило тѣй свободно, нерачаше да иде на сутриньтъ при него, и май насилно го накарахж. И наистинаж като отиде и като видѣ лицето на императора уплаши ся и отъ страхъ примачнѣ на примираніе; но императорътъ, който бѣше вече подирилъ и распыталъ за името на бащж му, и за полкътъ въ който бѣ служилъ и узналъ бѣ за истинството на разказваніето му, щомъ ся окопыти момичето и дойде на себе си, повыка го въ стаѣтъж си съ роднинытъ му и говори му така: Ето, Госпоже, за майкж ти доказателно писмо да ѝ ся дава пенсія равна съсъ заплатжтъ който земалъ баща ти, и пол-